

Spálené weby

- CZ24 News | 27. března 2022

ČESKO: „Zablokovat vybrané weby se ničím neliší od pálení knih,“ píše Miroslav Macek v dopise premiérovi Petru Fialovi. Vláda pak oznámila, že zablokování je jen dočasné. Některé weby se vrátily, jiné zase ne. Nešťastná dočasnost.

Na počátku bylo slovo. Slovo nikoliv biblické, ale vládní. Zablokovat! A možná take slovo správcovské od NIC.CZ. O tom, kdo s tímto nápadem přišel první, se vedly dohady. Vláda a správce domén si svoje zásluhy na tomto bohulibém činu přehazovali jako příslovečný horký brambor. Však pan premiér pravil, že zablokování webů bylo odvážné a možná trochu na hraně. Hezky řečeno. Tak nějak ve stylu chytré horákyně. Ale zase alespoň víme komu ta hrana zvoní.

Je pozoruhodné, že v roce 2014 ve výroční zprávě NIC.CZ psal výkonný ředitel Ondřej Filip, že každé zavádění cenzury narazí na tuhý odpor. Moc tuhý ten odpor nebyl. Vlastně byl opakem tuhého odporu.

A máme tu cenzuru. Ano, ano, vím, že zablokování některých webů se nesmí cenzurou nazývat, ale co s tím naděláme, když ono to lítá jako kachna, chodí jako kachna a kváká jako kachna...Musí to být kachna!

Ty nešťastné dezinformace! „Fejky“! Prokremelská propaganda! A samozřejmě konspirace. Poletují kolem nás ze všech stran. Kdyby se těmito slovy více šetřilo, mohly dnes mít zcela jinou váhu a nebyly by vnímány jako označení nepohodlných názorů.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

V první fázi došlo k zablokování osmi webů, které byly označeny za dezinformační. A protože s jídlem roste chuť a žádný velký poprask se nekonal, vypínaly se další a další weby, jako když v katastrofickém filmu vidíme postupné zhasínání světel.

Proč vlastně vůbec existují alternativní média. Některá vznikla, aby mohla přinášet více či méně pochybné teorie, jiné byly odezvou na média hlavního proudu, která začala servírovat jednotnou zpravodajskou kaši a místo informování se chopila role výchovné.

Zpráva německého institutu Otto Brenera (1) dospěla k názoru, že právě výchovné zpravodajství přispělo ke ztrátě důvěry v hlavní média.

Když naše známá novinářka (myslím, že není zapotřebí jmenovat, není to důležité) sepsala seznam dezinformačních webů, byla tam zařazena veškerá alternativa. Bez jediné výjimky. Už to samo o sobě působí podezřele. Na druhé straně, uznání byť jediného alternativního média za důvěryhodné, by znamenalo ztrátu monopolu na pravdu. Není ovšem zapotřebí hlavní proud šmahem ztracovat. I tam jsou novináři, které netěší psát podle jednoho vzorce.

Nehájím všechna alternativní média. Některá opravdu nestojí za řeč. Ale několik si zastání zaslouží, a už jsou pryč. Sice se vymezovaly proti politické korektnosti, kritizovaly Evropskou unii a současné trendy ve Spojených státech, ale to ještě neznamena, že nutně musely stát na nepřátelské straně. Kdysi nás marně nutili milovat Sovětský svaz. K EU a USA snad už tak vřelý cit projevovat nemusíme. Což takhle proti těmto webům bojovat silnějšími protiargumenty, místo jejich vypínání?

A také se nevyplácí podceňovat čtenáře. Oni už sami velmi dobře rozeznají, co je a není nesmysl. K tomu není zapotřebí ani zákon, ani šmejdily po internetu sepisujících svá hlášení (2), ani mediální vychovatele. Zvláště ti starší čtenáři (tolik podceňovaní) se v minulém režimu velmi dobře naučili číst mezi řádky a rozeznávat fakta od propagandy.

Diktovat shora co si lidé mají myslet, vytvářet k tomu zákony a dát korporacím či komukoliv jinému moc umlčovat, to je zcela jistá cesta do světa, který nechceme.

Ministr spravedlnosti Pavel Blažek v rozhovoru pro Seznam Zprávy (publikováno 21.3.) uvedl, že vznikne zákon, který umožní vypnutí dezinformačních serverů.

Nabízí se tolik probíraná a dlouho nevyřešená otázka: **Kdo rozhodne, co je a co není dezinformace?**

Už nemusíme tápat. V této otázce došlo k výraznému posunu. **Vláda Petra Fialy vytvořila novou funkci s názvem - zmocněnec pro oblast médií a dezinformací.** Máme tedy vládního zmocněnce a budeme mít i zákon na dezinformace. Co bychom si mohli přát víc...

Na závěr by se hodilo citovat z Listiny základních práv a svobod. Tu zajímavou pasáž o svobodě projevu, právu na informace a zákazu cenzury. Není třeba. Nedávno nám bylo vysvětleno, že stále platí. To je fajn a uklidňující. Jenomže poté promluvil vrchní státní zástupce a začal slovem „ALE...”

Jaképak „ALE“! Hranice svobody projevu vymezuje zákon (pomluvy, návody ke zločinům atd.) Tohle bohužel pan Stříž na mysli neměl.

Jeho „ale“, udělalo z článku 17 Listiny základních práv a svobod obyčejnou frázi.

Naši současní vládcí by si měli uvědomit, že tato pasáž je tam právě kvůli názorům, které nejsou v souladu s vládní politikou nebo s převládající ideologií.

Ty o žádnou svobodu usilovat nemusí.

1. Udo Ulfkotte-Koupení novináři (Naše vojsko, 2018)

2. <https://cesti-elfove.cz/hlaseni>

AUTOR: František Kašpárek

[ZDROJ](#)